

ling. Tværtimod er de sagkyndige vurderinger så stærkt delte, at det ikke med sikkerhed kan ses, om der er en overvejende holdning for eller imod forslaget.

På den baggrund lægger DF vægt på, at en række af de sagkyndige og en række faggrupper påpeger, at der er andre metoder, der uden tvang, men på frivilligt grundlag må foretrækkes for at nå den gruppe mennesker, lovforslaget skal hjælpe. En styrkelse af samarbejdet mellem socialpsykiatrien og sygehuspsykiatrien står her som en nødvendighed, ligesom øget fokus på ergoterapi, samtalerapi m.v. må fremhæves.

DF opfordrer regeringen og Folketinget til i den kommende tid at tage fat på udbygning af ordninger med psykoteams, ligesom det er påkrævet at se på, om der er sket for mange nedlæggelser af sengepladser inden for psykiatrien. Regeringen har udtrykt som sin ambition at sætte sundhedsvæsenet i »verdensklasse«, og skal det ske – også inden for psykiatrien – må man sætte ind på at forbedre tilbuddene til patienterne og i videst muligt omfang undgå tvang.

Enhedslisten

Enhedslistens medlem af udvalget bemærker, at EL sammen med S, DF, RV og SF stiller ændringsforslaget om, at tvungen opfølgning udgår af lovforslaget.

Forslaget om indførelse af tvungen opfølgning er totalt uacceptabelt og er fremsat på et ekstremt tyndt grundlag. Det har naturligt nok mødt en gennemgående stærk modstand fra sagkyndige kredse, fagfolk, samt ikke mindst psykiatribrugeres og pårørendes foreninger. Det er glædeligt, at dette forslag kan afvises af et flertal i Folketinget.

På en lang række andre områder er det foreliggende lovforslag en forbedring i forhold til det hidtidige lovgrundlag. Der er dog grund til en kritisk eftertanke i forbindelse med processen frem mod lovforslaget og mere fremadrettet.

EL ønsker at fastslå, at den forud for lovrevisionen gennemførte psykiatrilovsundersøgelse (Rambøllundersøgelsen) ikke lever op til de hensigter med undersøgelsen, der i sin tid blev formuleret af Folketingets Retsudvalg og Justitsministeriet, og heller ikke til almindelige videnskabelige standarder for sådanne undersøgelser.

Det er en alvorlig mangel, at undersøgelsen alene forholder sig til virkningerne af de i juni 1998 vedtagne lovændringer og ikke til virkningerne af hele psykiatriloven. En sådan bredere undersøgelse af hele lovens virkninger er stadig nødvendig med særlig vægt på patienters og pårørendes erfaringer, som kun i meget ringe omfang indgår i Rambøllundersøgelsen.

Rambøllundersøgelsen bygger på en utidssvarende og ensidig biomedicinsk opfattelse og ser helt bort fra den eksisterende viden om, at mange psykiatribrugere kommer sig (recoveryperspektivet), og at anvendelse af tvang er med til at forsinke og vanskeliggøre denne proces. Som det er påvist (Amtsrådsforeningens magasin Mandat, nr. 10, 2005), er den dokumentalistrapport, der indgår som bilag i undersøgelsesrapporten, desuden behæftet med alvorlige fejl og stærkt vildledende i sine konklusioner, når det gælder dokumentationen for de påståede positive virkninger af ambulat tvang i andre lande.

EL bakker op om de forslag, som bl.a. er fremsat af Rådet for Socialt Udsatte i årsrapporten for 2005, ligesom EL mener, at man bør tage de 15 konkrete forslag som for nylig er fremsat af bruger- og pårørendeforeninger positivt op (se www.recovery-orientering.dk). En ny og fremadrettet lovgivning bør tage afsæt i recoveryperspektivet.

EL hilser tiltag om indførelse af en behandlingsgaranti velkommen. Men EL understreger i denne forbindelse, at garantien må sikre rettigheder og valgmuligheder i form af fri og uhindret adgang til den form for støtte, hjælp og behandling, den enkelte selv mener at have brug for, herunder også medicinfri behandlingstilbud, eksempelvis i form af døgnhuse under psykologisk/pædagogisk ledelse. Det er afgørende, at der sker en udvidelse af døgnåbne tilbud ud over de psykiatriske afdelinger og skadestuer over alt i landet, og at man i forbindelse med behandlingsgarantien bør have mulighed for at vælge mellem psykosocial, psykologisk eller medicinsk behandling.

EL vil i fremtiden arbejde for, at frihedsberøvelse (tvangsindlæggelse) kun bør finde sted med henblik på at afværge en situation, hvor en person er til fare for eget liv eller for andres liv og forlighed. EL mener således, at frihedsberøvelse på såkaldt behandlingsindikation helt bør afskaffes.